

ת"פ 11869/05/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 11869-05-23 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

כבוד השופט אלכס אחטר
המאשימה

מדינת ישראל
על ידי ב"כ עו"ד ספיר חרזי

נגד

הנאשם

פלוני
על ידי ב"כ עוה"ד ישי ניב

גזר דין

הנאשם חזר בו מכפירתו, הודה בכתב אישום מתוקן והורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת לחבלה של ממש - סעיף 380 לחוק העונשין, תקיפה סתם - סעיף 379 לחוק העונשין, איומים - סעיף 192 לחוק העונשין והיזק לרכוש במזיד - סעיף 452 לחוק העונשין.

בתמצית, לפי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם תקף את אחיו והכה אותו במכות אגרוף בראש, בשפתיים ובמצח. בנוסף, אחז בשרשרת ברזל והכה באמצעותה את אחיו ברגלו עד שאימם התערבה והרחיקה את הנאשם. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן חבלות ברגל ימין, במצח ובשפה התחתונה.

לאחר שאחותו של הנאשם התקשרה למשטרה ודיווחה על האירוע, הנאשם איים עליה בפגיעה בגופו של המתלונן - אחיהם ואמר שיפתח לו את הראש.

בהמשך לכך, הנאשם טרק דלתות בדירה המשותפת, זרק כיסא על הרצפה וגרם לשבירת אחת מרגלי הכיסא.

בנוסף, תקף הנאשם אחות אחרת ודחף אותה בעודו מחזיק בסכין.

הנאשם עצור מאחורי סורג ובריש מתאריך 26.04.23.

בתאריך 26.10.23 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

מטעמו של הנאשם העידו המתלוננים - אחותו ואחיו של הנאשם, סיפרו את הרקע לביצוע העבירות, טענו שהם בסדר עם הנאשם וביקשו שישוב הביתה.

במסגרת טיעוניה, המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה שנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה הצופה פני עתיד ופיצוי המתלוננים.

לעמדתה מדובר באירוע קשה במהלכו תקף הנאשם את אחותו ואחיו וגרם לו חבלות של ממש (ת/1) כך גם איים על אחות נוספת ופגע ברכוש. לטענתה, מדובר בפגיעה חמורה בערכים מוגנים של שמירה על בטחון המתלוננים ושלווה נפשם ודאי כאשר העבירות מבוצעות בתוך המשפחה. המאשימה הפנתה את בית המשפט במסגרת טיעוניה לפסיקה שלגישה תואמת את מתחם העונש ההולם האמור לעיל.

המאשימה הגישה את גיליון הרשעותיו של הנאשם (ת/2) ממנו ניתן ללמוד כי לחובתו הרשעה אחת קודמת בעבירות זהות שבגינה תלוי ועומד נגדו עונש מאסר מותנה בר הפעלה של 4 חודשים שהוטל בת"פ 8091-04-22. המאשימה ציינה שגם גזר דין זה הוטל על הנאשם לאחר שביצע עבירות זהות כלפי אותם המתלוננים (ת/3).

המאשימה ביקשה למקם את הנאשם באמצע מתחם העונש ההולם ולהורות על הפעלת עונש המאסר המותנה במצטבר לעונש המאסר שיוטל על הנאשם בהליך זה.

מנגד, ב"כ הנאשם ציין בטיעונו כי מדובר בנאשם הסובל מבעיות נפשיות (נ/2) שבסופו של דבר איבד עשתונות וביצע מעשים לא חמורים במיוחד אלא בעיקר צעק ודחף ושמבחינת הנפגעים, היה רצון לשלוח אותו לטיפול ב"שער מנשה" ולא להענישו במאסר (נ/3), בנסיבות אלה ביקש לקבוע מתחם ענישה שנע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות.

בהתייחס לנסיבותיו של הנאשם, נטען שהנאשם הוא נכה המתקיים מקצבת נכות בשל מחלתו הנפשית שהיא גנטית אך התפרצה בשל שימוש קודם בסמים.

בנוסף, הנאשם לקח אחריות והודה בכתב האישום המתוקן ואף מביע חרטה על מעשיו (נ/1).

כמו כן, הנאשם עצור מאחורי סורג ובריח מזה 6 חודשים כאשר מראש תנאי המעצר קשים הם מתנאי מאסר, ודאי לאנשים חולים, ואילו כעת הם קשים עוד יותר במצב החירום הנוכחי בשל הצפיפות בבתי הכלא והשפעותיה על תנאי המעצר והמאסר. בנסיבות אלה, ביקש ב"כ הנאשם לגזור על הנאשם עונש מתון ולאפשר לו להשתחרר לביתו.

הנאשם אמר שהוא מצטער.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית

המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

אין צורך להכביר מילים ביחס לחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם גם לאחר תיקון כתב האישום, שכן הגם שלכאורה ניתן לומר שעבירות אלה אינן במדרג הגבוה של עבירות האלימות והרכוש, הרי שלא ניתן להתעלם מכך שמעשיו של הנאשם כוונו כלפי המתלוננים - אמו, אחיו ואחיותיו של הנאשם וכלפי רכושם בביתם בו כולם גרו באותה העת.

הנאשם פגע בערכים המוגנים של ביטחון והגנה על שלמות גופם ורכושם של חברי התא המשפחתי, ומעשיו מתבטאים בפגיעה בכבודם ובזכותם של המתלוננים לשלום ושלווה.

לעניין זה, ראו ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל: "מעשי אלימות בתוך המשפחה, נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הצפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד ההדדי. הפרתה של צפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת אלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש".

דברים אלה יפים גם לענייננו שכן אמו, אחיו ואחיותיו של הנאשם זכאים לביטחון ושלווה בביתם שהוא כאמור מקום מבצר, כך גם הם זכאים לשמירה על רכושם. ראו לעניין זה גם רע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל שם נקבע לעניין זה כדלהלן: **"זה לא מכבר, עמדתי על הפסול שבתופעת האלימות בתוך התא המשפחתי, ההרס שיכול להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתחושת הביטחון של יושבי הבית, כבודם ושלמות גופם".**

נסיבות ביצוע העבירות אינן עניין של מה בכך, וודאי כאשר הנאשם אחז סכין בידו עת דחף את אחותו או הפליא מכותיו באחיו עד שאמם נאלצה להרחיקו.

ביחס למדיניות הענישה הנהוגת, בפסיקה נקבע מתחם ביחס לעבירות איומים שנע בין מאסר מותנה וצו של"צ כאשר עסקינן באירוע איומים בודד ללא עבירות נלוות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל כאשר לעבירת האיום נלוות עבירות של תקיפת סתם או איומים חמורים (ר' למשל ת"פ 43163-08-18 מדינת ישראל נ' פלוני, עפ"ג 3328-05-15 פלוני נ' מדינת ישראל, עפ"ג 5601-09-17 אגרוף נ' מדינת ישראל). ברע"פ 4265/15 דדון נ' מדינת ישראל - בית

המשפט העליון אישר מתחם עונש שבין 3 חודשי מאסר שיכול יבוצע בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל וזאת ביחס לנאשם שהורשע בכך שאיים על המתלונן שיהרוג אותו ואף דחף אותו.

באשר לעבירות שמבוצעות בתוך המשפחה, מנעד הענישה רחב ומשתנה ממקרה למקרה, לעניין זה ראו ברע"פ 8253/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.11.18) - המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות באיומים וגידופים שהשמיעו באזני גרושתו ועורך דינה, במהלך דיון בבית-דין רבני. הוטלו עליו **6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על-תנאי וקנס**. ערעור לבית-המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לעליון נדחו.

בת"פ (נצ') 10141-03-21 **מדינת ישראל נ' זועבי** (03.05.21) - הורשע הנאשם בעבירות איומים על גיסתו ואמר לה שיקבור אותה ואת משפחתה עוד באותו הלילה תוך שחפר בור מחוץ לביתה. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מאסר קצר בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, **חודשיים עבודות שירות בניכוי תקופת מעצרו**.

בת"פ (נצ') 24025-09-17 **מדינת ישראל נ' אלקבץ** (03.1.18) - הנאשם הורשע בעבירות של איומים והיזק לרכוש, אשר בוצעו כלפי אמו. נקבע מתחם עונש שנע בין מאסר מותנה לבין 9 חודשי מאסר, בהתחשב באיום שאינו ברף חומרה גבוה כלפי האם ושבירת דלת החדר. חרף גילו הצעיר לנאשם היה עבר פלילי מכביד. **הוא נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל אשר כללו הפעלת תנאי בן 7 חודשים התלוי ועומד נגדו, ו-4 חודשי מאסר בפועל בתיק זה**.

בת"פ (כ"ס) 2158-03-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (02.11.16) - הנאשם הורשע בשתי עבירות איומים לאחר שאיים על אשתו ועל בנו, באמצעות הטלפון, שעה שהיה אסיר בכלא. **נקבע מתחם עונש שנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. הוטלו 7 חודשי מאסר בפועל, ומאסר על-תנאי**.

בת"פ (חד') 13372-02-18 **מדינת ישראל נ' קבדה** (12.09.18) - הנאשם הורשע בתקיפה של אחותו, חבל בה ואיים עליה, בין השאר על רקע של התמכרות לאלכוהול, **ונדון לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל עם המלצה לשילובו בהליך גמילה בכלא**.

בת"פ (חי') 5922-06-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (11.07.12) - הנאשם הורשע בעבירת איומים שהשמיע כלפי בת זוגו, לאחר שאמר לה כי יהרוג אותה וילדיה יישארו יתומים. נקבע מתחם עונש שנע בין חודש לשבעה חודשי מאסר בפועל. **הוטלו חמישה חודשי מאסר בפועל, ומאסרים על-תנאי**.

בת"פ 11562-08-13 **מדינת ישראל נ' י.ר.** - הנאשם הורשע בעבירות של איומים ותקיפה אותן ביצע באמו הקשישה, ונדון לעונש של 5 חודשי מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי. מתחם העונש ההולם את נסיבותיו של אותו מקרה נקבע ככזה הנע בין 3 חודשי מאסר שיכול ורוצו בעבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר בפועל.

בענייננו, הנאשם הורשע בעבירות דומות כלפי המתלוננים רק שנה קודם לכן (ת/3). בת"פ 8091-04-22 הנאשם נדון לעונש מאסר של 3 חודשים בפועל והוטלה עליו ענישה צופה פני עתיד בדמות מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והנה עינינו רואות, חזר לסורו, כך שעונש המאסר המותנה לא הרתיע אותו כלל.

נסיבותיו של מקרה זה מובילות למסקנה כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירות נע בין 6 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות ועד למאסר בפועל למשך 15 חודשים לצד ענישה הצופה פני עתיד, קנס ופיצוי.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה:

לחובת הנאשם הרשעה אחת קודמת בגין עבירות זהות כלפי בני משפחתו בגינה נדון לעונש מאסר קצר ועונש מאסר מותנה בר הפעלה שכאמור, לא הרתיע אותו מלחזור לסורו.

הנאשם לא ביקש הפנייתו לשירות המבחן ולא קיבל כל טיפול שיש בו כדי ללמד על חרטה כנה ושינוי דרכי חשיבתו.

מנגד, הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה במכתב שכתב (נ/1).

כמו כן, מטענות בא כוח הנאשם, שגובו באסמכתאות רבות, נלמד שהנאשם אדם המתמודד עם חולי נפשי שהתפרץ גם לאחר שימוש בסמים וזקוק לטיפול רפואי.

המתלוננים - בני משפחתו של הנאשם - פירטו את שאירע באותו היום המפורט בכתב האישום המתוקן והביעו את רצונם בשחרור הנאשם ובקבלת סיוע באמצעות טיפול בנאשם ולא על ידי ענישתו.

הנאשם עצור מזה שישה וחצי חודשים כאשר תנאי המעצר קשים מתנאי מאסר וודאי בתקופה קשה ומורכבת זו.

במצב דברים זה, אני סבור שיש לנקוט בענישה מידתית, נקודתית, שמחד תבטא את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ואת נסיבות ביצוען, את הפגיעה בערכים המוגנים, אך מנגד יהיה בה כדי להעניק לנאשם נקודת אור, אופטימיות ונקודת מוצא לתחילת חיים טובים יותר, משוקמים יותר ובריאים יותר וזאת ככל שהנאשם יבחר לצעוד בדרך זו ולנצל את ההזדמנות שניתנת לו במסגרת הליך זה.

באשר לעונש המתאים שיש להטיל על הנאשם בתוך המתחם, אני מוצא לנכון למקם את עונשו של הנאשם מעל הרף התחתון. לאור הודאתו בהזדמנות הראשונה, החיסכון בזמן השיפוטי והעובדה שחסך מבני משפחתו את מעמד העדות, מצאתי לנכון להורות על חפיפת חלקו של המאסר המותנה.

לאור האמור לעיל, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

עמוד 5

1. מאסר בפועל למשך 8 חודשים שיחושב ממועד מעצרו של הנאשם בהתאם לרישומי שב"ס.

2. הפעלת עונש מאסר מותנה של 4 חודשים למשך 3 שנים כפי שהוטל על הנאשם בבית משפט שלום חדרה ת"פ 8091-04-22 גזר דין מתאריך 22.05.22 באופן בו חודשיים יינשאו בחופף וחודשיים יינשאו במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף 1, כך שבסופו של דבר יישא הנאשם מאסר בפועל למשך 10 חודשים שיחושב ממועד מעצרו.

3. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, לאחר שחרורו ממאסרו בגין תיק זה, על עבירות מסוג אלימות פיזית או מילולית כלפי הגוף ו/או הרכוש שעונשה שנתיים מאסר ומעלה, על פי חוק העונשין התשל"ז - 1977 וירשע בה.

בנסיבות העניין איני מוצא לנכון לחייב את הנאשם בפיצוי המתלוננים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

גזר דין זה מהווה פקודת מאסר.

ניתן היום, כ"ה חשוון תשפ"ד, 09 נובמבר 2023, במעמד הצדדים.